

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Torat šefat 'ever

Cassvan, Lazar

רזעילא, ןבתכ

Bucuresci, 1885

Lectia XXII.

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-7869

respunzând la întrebarea : *pe cine?* (אֶת־מִי). Ele sunt compuse de prepozițiunea אֶת (אֹת) cu literele הַכְּנוּיִם ; aceste sunt :

<i>fem. mascul.</i>		<i>fem. mascul.</i>	
pe noi — — — —	אוֹתָנוּ	pe mine — — — —	אוֹתִי 1
» voi	אֶתְכֶם (אוֹתְכֶם) - כֵּן	» tine (* אוֹתְךָ / * אוֹתְךָ)	אוֹתְךָ / אוֹתְךָ 2
» ei(ele)	אוֹתָם־הֵן (אוֹתָהֶם) - הֵן	» ea	אוֹתָהּ
		pe el	אוֹתוֹ 3

și locuitorii lor sunt literele הַכְּנוּיִם, cari se atarnă la verb, precum : שְׁמַרְתִּי אוֹתְךָ i. l. d. שְׁמַרְתִּיהֶן i. l. d. מְשִׁיתִי אוֹתוֹ ș. a. m. d.

C) Pronume *posesive* sunt acelea, cari arată o ființă sau un lucru ca posesor, și răspund la întrebarea : *a cui?* (שֶׁל מִי). Ele se exprimă prin cuvântul שֶׁל cu literele הַכְּנוּיִם precum urmeaza :

al nostru — — — —	שֶׁלָנוּ	al meu — — — —	שֶׁלִי 1
» vostru	שֶׁלְכֶם (שֶׁלְכֶן)	» teu — — — —	שֶׁלְךָ / שֶׁלְךָ 2
» lor — — — —	שֶׁלָהֶם (שֶׁלָהֵן)	» ei — — — —	שֶׁלָהּ / al lui — — — —

sau prin litere הַכְּנוּיִם atarnate la substantiv, cum și este mai des întrebuintat, precum : עֵבֶרְךָ ; בֵּית שֶׁלִי i. l. d. בֵּיתִי i. l. d. עֵבֶר שֶׁלְךָ i. l. d.

LECTIA XXII.

D) Pronume *demonstrative* sunt acelea, cari aratând ființa sau lucrul numit, îl deosebesc de alte ființe sau lucruri de acelaș fel. Sunt următoarele : Sing. m. : זֶה sau

[* אוֹתִיכִי, אוֹתְךָ *]

זו (acesta), f. זאת sau זה (aceasta); pl. pentru ambele genuri: אלה (aceste), אלו (aceștia); — הוּא (acela), היא (aceia); הַלְלוּ (același), הַלְלוּ (aceeași), הַלּוּ (acelaș), הֵם (acelea).

E) Pronume *relative* sunt acelea, cari se referă la un substantiv numit înainte, și pe care îl determină printr'o propozițiune; este cuvântul אשר sau litere ה sau ש, și însemnează: care, ce, d. p. הַהֹלֵךְ (care merge), הַפּוֹכֵחַ (care conjoară) ca: אֲשֶׁר סוֹבֵב, אֲשֶׁר הֹלֵךְ; — שֶׁקָּמְתִי (ce te-aiseulat), שֶׁלְשֹׁלֵמוֹ (ce a lui Salomo), שֶׁאַתָּה (ce tu), אֲשֶׁר אַתָּה, אֲשֶׁר לְשֹׁלֵמוֹ, אֲשֶׁר קָמְתִי.

F) Pronume *interogative* sunt acelea, cu cari întrebăm după o ființă sau lucru, și sunt: מִי? (cine? care), לְמִי? (cui? a cui?), מֶה* (înaintea de מֶה: אֵהָרַר și înaintea de אֵהָרַר, מֶה? ce?, לְמֶה, מִדּוּעַ (de ce? pentru ce?), אֵיזָה (care?) și a.

G) Pronume *prepoziționale* sunt acelea, cari arată diferitele raporturi sau cazuri ale persoanelor propozițiunii; ele se exprimă prin literele ב כ לֵם cu sufixele הַכְּנוּיִם în modul următor.

	ב (במו)				
	fem.	sing.	masc.		
in, prin, cu mine	בִּי	—	—	—	בִּי
" " " tine	בְּךָ	—	—	—	בְּךָ, בְּךָ

*) ה din מֶה se numește דְּחִיק (respins sau înghițit) adică se respinge din cauză literei ce urmează (daca nu este una din literele הָהָעֵר) și care pentru acest cuvânt primește un דְּגֶשׁ d. p. מֶה-בְּחֵי מֶה-זֶה. ș. a.

in prin trinsă	בָּהּ	in prin ,trinsu	בו
	plur.		
in, prin, cu noi	בָּנוּ	— — — — —	בָּנוּ
» » » voi	בָּכֶם	— — — — —	בָּכֶם
» » » ei, ele	בָּהֶם	(בָּמוֹ) בָּהֶם, (בָּהֶמָּה)	בָּהֶם

ב (בְּמוֹ)

	fem.	sing.	masc.
ca mine	—	בְּמוֹנִי	— — — — — בְּמוֹנִי
» tine	—	בְּמוֹךָ	— — — — — בְּמוֹךָ
» dinsă	—	בְּמוֹהָ	ca el — — — בְּמוֹהוּ
		plur.	
ca noi	— —	בְּמוֹנֵינוּ	— — — — — בְּמוֹנֵינוּ
» voi	— —	בְּמוֹכֵיכֶם	— — — — — בְּמוֹכֵיכֶם
» ei ele	—	בְּמוֹהֵיהֶם	ca ei — — — בְּמוֹהֵיהֶם

ל (לָלוּ)

	fem.	sing.	masc.
la mine, mie		לִי	— — — — — לִי
» tine, ție		לְךָ	— — — — — לְךָ, לְךָ
» ea, ei		לָהּ	la el, lui, i לָו
		plur.	
la noi, nouă		לָנוּ	— — — — — לָנוּ
» voi, vouă		לָכֶם	— — — — — לָכֶם
» ele, lor		לָהֶם	la ei, lor (לָמוֹ) לָהֶם

מ (מִמֵּנִי)

	fem.	sing.	masc.
de la mine		מִמֵּנִי	— — — — — (מִמֵּנִי) מִמֵּנִי

de la	tine	מִמֶּךָ		— — —	מִמֶּךָ, מִמֶּךָ
„ „	ea	מִמֶּנָּה (מִנָּה)	de la	(מִנּוּ) מִמֶּנּוּ	מִמֶּנּוּ (מִנּוּ)
				<i>plur.</i>	
de la	noi	מִמֶּנּוּ		-- -- —	מִמֶּנּוּ
„ „	voi	מִכֶּן		— — —	מִכֶּם
din	ele.	מִהֶנָּה (מִהֶנָּה)	din ei	(מִמֶּנּוּ) מִהֶנּוּ	מִהֶם (מִמֶּנּוּ)

Deprindere :

Intrebuințați pronumele *personale* și *objective* cu niște vorbe potrivite, ca d. p. : אֲנִי כוֹתֵב (eu scriu), הוּא קוֹרֵא (el chiamă); צִוָּה אוֹתָךְ (și a poruncit), שָׁמַר אוֹתִי (m'a păzit). Urmați tot astfel și cu pronumele *demonstrative*, *interogative* și *prepoziționale*, formând propozițiuni mici. Să se caute în Biblie propozițiuni cu pronume *relative* (שֶׁ הוּא אִשֶּׁר) și *interogative*.

LECTIA XXIII.

Verbul (פִּעֵל).

Se deosebesc 2 feluri de verbe :

1. Verbul *transitiv*, פִּעֵל יוֹצֵא, care arată o lucrare ce trece asupra unei ființe sau unui lucru, și care răspunde la întrebarea *ce?* (מָה?) sau *pe cine?* (אֶת-מִי?), d. p. când zic : אָבִיו שָׁמַר (tatăl-seu a păstrat), se poate întreba : *ce* sau *pe cine* a păstrat? - אֶת הַדָּבָר (cuvântul, lucrul); - יִשְׂרָאֵל אָהֵב (Israel a iubit), *pe cine?* אֶת-; așa dar vorbele שָׁמַר, אָהֵב sunt *transitive*,
2. Verbul *intransitiv*, פִּעֵל עֹמֵד, care arată o lucrare ce nu trece asupra unei ființe sau a unui lucru, și la care nu se poate întreba : *ce?* sau *pe cine?* de p. :